

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 219/03-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. októbra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť S. G., toho času Ústav na výkon väzby Ž., vo veci porušenia jeho práva na prerokovanie jeho záležitosti v primeranej lehote upraveného v čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 5 T 287/01, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť S. G. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. septembra 2003 doručená sťažnosť S. G., toho času Ústav na výkon väzby Ž., (ďalej len „sťažovateľ“), označená ako „Sťažnosť - podanie“.

Z obsahu podania vyplynulo, že zámerom sťažovateľa bolo podať sťažnosť na postup Okresného súdu v Žiline (ďalej len „okresný súd“) pre „*úmyselné a zámerné prietahy v súdnom konaní*“ vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 5 T 287/01. Ústavný súd podanie sťažovateľa preto hodnotil ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Sťažovateľ v sťažnosti popisuje doterajší priebeh trestného konania proti svojej osobe a formuluje výhrady najmä proti jeho zdĺhavému priebehu. Od ústavného súdu žiada, aby urýchlene prejednal jeho sťažnosť, prehodnotil, či u neho trvajú dôvody väzby, zrušil uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o predĺžení jeho väzby a nariadil súdu, aby jeho prípad bol čo najskôr uzavretý.

Keďže podanie v predložennom znení neobsahovalo náležitosti ustanovené zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd vyzval sťažovateľa, aby doplnil svoje podanie o chýbajúce náležitosti, a poučil ho, že ak v ustanovenej lehote na výzvu nebude reagovať a nedoplní svoje podanie, ústavný súd jeho sťažnosť odmietne podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Sťažovateľ svoju sťažnosť doplnil podaním doručeným ústavnému súdu 13. októbra 2003. Sťažnosť sťažovateľa napriek poučeniu ani po doplnení neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde. Sťažovateľ síce uviedol, že namieta nerešpektovanie čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ale zároveň uviedol *„Som toho názoru, že...nemôže sa jednať o podaný podnet na konanie pred Ústavným súdom a z toho titulu nie je potrebné ani to, aby táto sťažnosť obsahovala náležitosti dané zákonom č. 38/1993“*.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez prítomnosti navrhovateľa uznesením odmietnuť návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd na také nedostatky sťažovateľa upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Ústavný súd zistil, že sťažnosť ani po doplnení neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde, najmä neobsahuje akého rozhodnutia sa sťažovateľ domáha, k sťažnosti nie sú navrhnuté dôkazy ani pripojené splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom advokátom alebo komerčným právnikom. Keďže ústavný súd sťažovateľa upozornil na nedostatky jeho sťažnosti a napriek tomu ich neodstránil, ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. októbra 2003